

فوتبال

پرش اخباری از کیش به تبریز؛ چند تخلف ساده!

● حضور محمدرضا اخباری در بازی تراکتور و ماشین‌سازی یکی از عجیب‌ترین اتفاقات فوتبالی بود. به گزارش فوتبال ۳۶۰، یکی از اتفاقات عجیب دربی تبریز حضور محمدرضا اخباری درون دروازه تراکتورسازان بود. بازیکنی که باید در اردوی تیم ملی و در کیش حضور می‌داشت اما مقابل ماشین‌سازی به میدان رفت. تراکتوری‌ها بعد از اعلام زمان برگزاری بازی عقب‌انفاده‌شان به بازی‌کردن بدون اخباری اعتراض کردند. البته با توجه به اینکه هر تیمی که زیر سه ملی‌پوش داشته باشد، باید بازی‌اش را انجام دهد این تصور را به وجود آورد که این اعتراض سرانجامی نخواهد داشت. در کمال تعجب اما اعتراض تبریزی‌ها جواب داد و محمدرضا اخباری برای ایستادن درون دروازه تیمش از کیش به تبریز رفت؛ این اتفاقی است که شاید برای اولین بار در فوتبال حرفه‌ای دیده می‌شود. البته معترض اصلی این قضیه باید تیم حریف باشد که با توجه به مشترک‌بودن مالک دو تیم طبیعتاً اعتراضی در این زمینه صورت نگرفت. مجتبی خورشیدی، سرپرست تیم ملی هم در واکنش به این اتفاق گفت: «این موضوع هم به صورت دلخواه از سوی افراد حربه‌ای و تحلیل شد. تصمیم‌گیری برای این زمینه سرمربی تیم ملی بوده است. او صلاح دیده و بنا به درخواست سرمربی تیم تراکتور به محمدرضا اخباری اجازه داده موقتاً اردوی تیم ملی را برای همراهی تیم باشگاهی‌اش ترک کند. حتما در این خصوص پاسخ‌گو خواهد بود. به هر صورت سرمربی تیم ملی دوست دارد با مربیان باشگاهی تعامل داشته باشد و به نظر می‌رسد حضور چهار دروازه‌بان در اردوی تیم ملی موجب شد تا اسکوچیچ به محمدرضا اخباری این اجازه را بدهد که برای حضور در دربی تبریز اردوی تیم ملی را ترک کند. به نظر من این موضوع مهمی نیست که خیلی به آن پرداخته شد و باید اجازه دهیم سرمربی تیم ملی تصمیم‌گیری کند». در این موضوع از نظر سرپرست تیم ملی به ظاهر ساده چندین و چند تخلف در فوتبال ایران مشاهده می‌شود. اولین تخلف بحث قدیمی مالک مشترک دو باشگاه تبریزی است که باعث شده اتفاقی به این بزرگی بدون اعتراض از طرف حریف انجام شود. هرچند مدتی است که گفته می‌شود محمدرضا زنوزی دیگر رسماً مالک باشگاه ماشین‌سازی نیست. تخلف دوم در برگزاری‌کردن بازی استقلال است که با وجود داشتن یک ملی‌پوش بازی‌های عقب‌انفاداش برگزار نمی‌شود. تخلف سوم هم از سوی اوفا رفتی و مدیریت تیم ملی است که از آن به‌عنوان تعامل با باشگاه‌ها نام برده می‌شود، آن‌هم در شرایط کرونایی این روزها. تخلفی که می‌تواند مثل همیشه بدعت اتفاقات غلط در فوتبال ایران باشد. ترک‌کردن اردو توسط اخباری بعد از این. توقعات عجیب و غریب تیم‌های دیگر را هم به دنبال خواهد داشت. توقعاتی که فدراسیون فوتبال به صورت سریالی مجبور به انجام و کوتاه‌امدن مقابل آنها خواهد شد.

خداحافظی خاموش شجاعی و دزآگه از تیم ملی؟

● به گزارش ایسنا، تیم ملی اردوی خود را در جزیره کیش پشت سر گذاشت تا آماده ادامه مسابقات مقدماتی جام جهانی شود؛ مسابقاتی که اهمیت ویژه‌ای برای تیم ملی دارد و بازیکنانی دعوت شده‌اند که اکثر آنها در دوران اوج خود هستند. شرایط تیم ملی در جدول این مسابقات به نحوی است که به نظر نمی‌رسد اسکوچیچ بخواهد کار را ساده بگیرد و از آن‌ها راحتی بگذرد. این اتفاق معنی تلخی برای دو کاپیتان سابق تیم ملی یعنی مسعود شجاعی و اشکان دزآگه می‌دهد و این یعنی خداحافظی در سایه این دو بازیکن. در دوران مارک ویلموتس و زمانی که شجاعی و دزآگه بعد از مدت‌ها به تیم ملی دعوت نشدند، همه منتظر خداحافظی این دو بازیکن و به‌خصوص مسعود شجاعی بودند؛ اتفاقی که با صحبت بسیاری از بازیکنان وقت تیم ملی با شجاعی از جمله وریا غفوری با کاپیتان سابق تیم ملی دیده نشود. در حالی که اکنون بازیکنان باتجربه‌های نظیر کیم انصاری‌فرد در حال کارکردن زیر نظر اسکوچیچ در اردوی تیم ملی هستند، شجاعی و دزآگه خود را درگیر مسائل باشگاهی و درگیری با سرمربی خود یعنی رسول خطیبی کرده‌اند و همین باعث شد تا تغییر مربی هم روی شرایط آنها در تیم ملی تأثیر نگذارد؛ اتفاقی که سبب می‌شود شجاعی و دزآگه خداحافظی تلخی با لباس تیم ملی ایران داشته باشند و ساکت و آرام تنها به تماشای بازی‌های شاگردان اسکوچیچ بنشینند. احتمالاً تمام خواسته این دو بازیکن این باشد که فدراسیون فوتبال برای آنها بازی دوستگانه‌ای در نظر بگیرد که آنها با خاطره‌ای خوش با پیراهن تیم ملی دیده کنند؛ بازی که شان تنها بازیکن ایرانی که سه دوره در جام جهانی حضور داشته را حفظ کند و همچنین آبروی دزآگه را که درخشش برای تیم ملی آلمان را برای پوشیدن لباس سفید تیم ملی رها کرد، نگه دارد.

شروق: فیلم مسابقه یکتا جمالی بیشتر از ۲۴ ساعت است که در شبکه‌های اجتماعی بین کاربران دست به دست می‌شود و همچنان جزء پربیننده‌ترین ویدئوهاست. خبر مدال آوری او در رقابت‌های جهانی ازبکستان، آن‌قدر فضای جامعه را پر کرده که حتی در صدر اخبار رسانه‌های ورزشی کشور هم قرار گرفته است. صحبت از اولین‌هاست. اولین مدال یک بانوی وزنه‌بردار ایرانی در مهم‌ترین مسابقات این رشته. این افتخار بزرگ را دختر ۱۶ساله‌ای به نام یکتا رقم زده است. دختری که مثل اسمش بی‌همتاست.

وزنه‌برداری نوبیای زنان ایرانی در حالی هنوز طعم مدال آسیایی را نچشیده که سرافرازانه سکوهای جهانی را فتح کرده است. دختر وزنه‌بردار اصفهانی با درخششی که در مسابقات جوانان جهان ازبکستان داشت، نام خودش را به سینه تاریخ ورزش زنان ایران سنجاق کرد. او در نخستین تجربه حضورش در یک رویداد بین‌المللی این‌قدر شکوهمندانه حاضر شد. جمالی در حرکت یک‌ضرب ابتدا وزنه ۸۰کیلوگرمی را بالای سر برد و در ادامه پشت وزنه ۹۰کیلویی قرار گرفت که آن را نیز مهار کرد. یکتا تنها فقط یک قدم تا اولین مدال جهانی وزنه‌برداری بانوان فاصله داشت. او باید در این لحظه وزنه ۹۲کیلویی را مهار می‌کرد که با سه جراع سفید داوران این لحظه، جاودانه شد. مدال برنز یک‌ضرب برای یکتا، اما این پایان کار نبود. حالا وقتش بود که او در حرکت دوضرب نمایش فوق‌العاده‌اش را به رخ بکشد. ابتدا وزنه ۱۰۵کیلویی، بعد هم ۱۱۱کیلو. جمالی آن‌قدر خوب بود که با مهار همین وزنه خیال همه را بابت کسب مدال برنز دوضرب و مجموع راحت کرد. با این حال او عملکرد درخشان خود را با مهار وزنه ۱۱۶کیلوگرمی و رسیدن به رکورد مجموع ۲۰۸ کیلوگرم تکمیل کرد؛ شش حرکت، شش وزنه صحیح و سه مدال تاریخی به رنگ برنز. یکتا جمالی روی سکوی سوم رقابت‌های جوانان جهان ایستاد تا برای نخستین‌بار پرچم ایران در صحنه جهانی وزنه‌برداری زنان به اهتاز درآید. این مدال‌های دور از انتظار در شرایطی به دست آمدند که از آغاز فعالیت رسمی وزنه‌برداری بانوان در ایران فقط سه سال می‌گذرد. پیش‌تر سیده‌الهام حسینی با کسب مدال برنز تورنمنت بین‌المللی نعیم سلیمان اوغلو در ترکیه، وزنه‌برداری بانوان را صاحب مدال کرده بود. ستاره نوظهور تیم ملی وزنه‌برداری بانوان بعد از کسب این مدال تاریخی گفت: «تقریباً سه سال است که وزنه‌برداری را شروع کرده‌ام و این اولین مسابقه بین‌المللی برون‌مرز من بود. هدفی که دارم خیلی بزرگ است و می‌خواهم به طلای المپیک برسم و برای آن خیلی تلاش می‌کنم و می‌دانم که حتما به آن خواهم رسید. مدالم را به همه دختران سرزمینم تقدیم می‌کنم».

آقای ارجمند حالا چه می‌گوید؟

انتشار ویدئوی مدال‌آوری یکتا جمالی در مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی جوانان جهان در حالی موجی از خوشحالی را در ورزش کشور و عموم جامعه به وجود آورده که چندی پیش داریوش ارجمند پیش‌کسوت سینما و تلویزیون در اظهارنظری سنجیده و غیرکارشناسانه فعالیت زنان ایرانی در این رشته را امری ناپسند شمرد. او حدوداً دو هفته پیش در

ورزش

برسد به دست داریوش ارجمند

مصاحبه‌ای گفت: «خدا زن را برای وزنه‌برداری نیافریده و زنی که وزنه می‌زند دیگر زن نیست. وزنه‌زدن زنان باعث افتادگی رحم و ازدست‌دادن قدرت باروری آنها می‌شود. زن باید مادر شود». نکته درخورتوجه وغیرکارشناسانه صحبت‌های ایسن هنرمند جایی بود که به مباحث فنی و رکوردهای این رشته اشاره کرد: «حسین رضازاده ۲۷۷ کیلوگرم وزنه زده است و یک خانم بد ۲۵۰ کیلوگرم وزنه برند تا به جای اینکه بهترین مادر دنیا شود، بهترین وزنه‌بردار جهان شود». اطلاعات آقای بازیگر حتی درمورد رکوردهای وزنه‌برداری هم درست نبود چراکه بیشترین وزنه‌ای که حسین رضازاده زده ۲۷۷ کیلوگرم نیست و ۲۶۳٫۵ کیلوگرم بوده است. سنگین‌ترین وزنه ۲۷۰ کیلوگرم بوده که لاشا تالاخازه وزنه‌بردار گرجستانی در تمرین بالای سر برده است. نکته دیگر این است که در بخش زنان، وزنه‌بردار فوق‌سنگین جهان درحال حاضر یک چینی است که رکورد جهان را هم در اختیار دارد و بیشترین وزنه‌ای که زده ۱۸۷ کیلوگرم بوده است.

ادعاهای غیرمعمول داریوش ارجمند درخصوص ورزشی که اصلاً تخصصی در آن ندارد به قدری در فضای مجازی با بازتاب منفی از سوی مردم مواجه شد که در مقابل بسیاری از افراد با پست‌ها و کامنت‌های مختلف حرف‌های او را نشانه تبعیض جنسیتی دانستند. مدال‌آوری یکتا جمالی در عرصه جهانی باعث شد تا در یکی، دو روز گذشته بار دیگر ویدئوی مصاحبه این بازیگر در فضای مجازی بازتشر شود و افتخارآفرینی ایسن دختر وزنه‌بردار جوان پاسخی بر اظهارات غیرمنطقی ارجمند باشد.

داریوش ارجمند در حالی تاکنون هیچ واکنشی به هجمه انتقاداتی که از او می‌شود، نداشته که اعضای تیم ملی وزنه‌برداری بانوان و مسئولان فدراسیون وزنه‌برداری همگی به اتفاق صحبت‌های او را محکوم و نسیب و نه ابراز ناراحتی کردند. الهام حسینی در این باره گفت: «من خودم دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی هستم و به خوبی با بدن زن آشنا هستم. فکر نمی‌کنم ورزش‌کردن مشکلی برای بدن یک زن به وجود بیاورد. حداقل این موضوع را مقالات علمی هم تأیید می‌کنند. تنها استرس و تغییرات هورمونی است که می‌تواند مشکلاتی را برای زنان ایجاد کند».

الناز باجلانی دیگر عضو تیم ملی بانوان در این باره یادآور شد: «مدال‌آوران رشته وزنه‌برداری فقط سهراب مرادی و کیانوش رستمی نیستند. متأسفانه آقای ارجمند بدون داشتن اطلاعات کامل و لازم در این رابطه صحبت‌هایی را داشتند که کاملاً اشتباه بود و نشان داد که واقعا بدون داشتن آگاهی لازم از فیزیولوژی بدن زن و حتی رشته وزنه‌برداری فقط نظر خودشان را مطرح کردند که درست هم نبود». داود باقری، نایب‌رئیس و رئیس کمیته پزشکی فدراسیون وزنه‌برداری نیز گفت: «اگر وزنه برای بانوان مشکل داشت، آکادمی‌های علمی، مقالات علمی، دانشکده‌های تربیت بدنی و مطالعات IOC قطعاً به آن پرداخت. مگر می‌شود دنیا اشتباه کند و یک نفر؛ ذی‌کباری از مسائل پزشکی نمی‌داند، نظر درست بدهد؟ ما تازه وزنه‌برداری بانوان را راه‌اندازی کرده‌ایم و نباید نیمی از جامعه مخاطب‌مان را که بانوان هستند، با این صحبت‌ها ناامید کنیم».

هنگ کنگ مهم تر است یا بحرین؟

کاملاً جدی و رسمی به هنگ‌کنگ نگرسته شود. این دوگانگی در شرایطی به وجود آمده که به نظر می‌رسد نسخه دوم منطقی و منطبق با واقعیت موجود باشد چون کوچک‌ترین غافلگیری در این دیدار می‌تواند آرزوهای ایران برای رسیدن به مرحله دوم انتخابی را به باد دهد.

خطر هنگ‌کنگ!

هیچ هوادار فوتبالی در ایران حس نمی‌کند تیم ملی مشکلی برای بازی با هنگ‌کنگ داشته باشد؛ احساسی درست که به واسطه اختلاف سطح زیاد بین فوتبال این دو کشور شکل گرفته است. با این حال در همین زمینه هم یکی، دو نکته نگفته باقی مانده است؛ هنگ‌کنگی‌ها بدشانس بودند که در اولین دیدارشان در مرحله انتخابی در کامبوج، برابر رقیب ضعیف این تیم که به نتیجه مساوی یک – یک رسیدند. چه بسا اگر این تیم در آن بازی برنده می‌شد، الان در جدول گروه سوم بالاتر از ایران قرار گرفته بود! این همان موضوع فراموش‌شده است چون بعد از ایران شش‌امتیازی، هنگ‌کنگ با پنج امتیاز در رده بعدی ایستاده و روی کاغذ خطری بالقوه برای تیم ملی است؛ آن‌جا که فوتبال چندان قابل پیش‌بینی نیست و بیشتر بازیکنان و مربیان برای پیروزی در زمین بازی می‌کنند، اگر ایران

خبر

ساکت الهامی در تعقیب محرم و یحیی

● یحیی گل‌محمدی، محرم نویدکیا و ساکت الهامی بهترین مربیان از نظر میانگین امتیاز در لیگ بیستم هستند. پس از برگزاری ۲۳ هفته از لیگ، سپاهان و پرسپولیس با ۴۸ امتیاز در صدر جدول جای دارند و سرمربیان این دو تیم، محرم نویدکیا و یحیی گل‌محمدی با میانگین ۲۰٫۹ امتیاز در هر بازی بهترین مربیان این فصل هستند. در رده سوم اما مربی‌ای قرار دارد که کمتر پیش‌بینی می‌شد در این جایگاه قرار گیرد. ساکت الهامی با میانگین دو امتیاز در هر بازی سومین مربی لیگ این فصل است. الهامی از هفته هجدهم هدایت نساجی مازندران را بر عهده گرفت و در ششش بازی، چهار برد و دو شکست به دست آورد تا با مجموع ۱۲ امتیاز میانگین دو امتیاز در هر بازی کسب کند. نساجی در ۱۷ بازی قبل از مربیگری الهامی، کمتر از این شش مسابقه امتیاز جمع کرده بود و با ۱۰ امتیاز در رتبه پانزدهم جای داشت و اکنون توانسته از منطقه سقوط خارج شود. پس از این سه مربی، محمود فکری حاضر است که در دو تیم استقلال و نفت مسجدسلیمان میانگین ۱٫۷۹ امتیاز در هر بازی را به نام خود ثبت کرده است.

زیدان؛ باشگاه رئال مادرید دیگر اعتقادی به من ندارد

● به گزارش تسنیم، زین‌الدین زیدان که اخیراً به دومین دوره حضورش در رئال مادرید پایان داد، نامه سرگشاده‌اش به هواداران این تیم را در اختیار نشریه اسپانیایی «آس» قرار داده که این نامه حالا به صورت کامل از سوی این نشریه منتشر شده است.

متن کامل نامه زیدان به هواداران رئال مادرید به شرح زیر است:

هواداران عزیز رئال مادرید، به مدت بیش از ۲۰ سال، از اولین روزی که وارد مادرید شدم و پیراهن سفید رئال را بر تن کردم، عشق خود را به من نشان دادید. می‌خواستم این نامه را بنویسم تا از شما خداحافظی کنم و تصمیمم را برای ترک سمت سرمربیگری (رئال) توضیح دهم. من می‌روم اما نه از کشتی (مربیگری) که بیرون می‌آیم، نه از داریوسکی خسته‌شده‌ام. در ماه می ۲۰۱۸ پس از مسابقات سرمربیگری رئال از این تیم جدا شدم، با این همه پیروزی و کسب جام‌های زیاد، احساس کردم تیم به رویکردی جدید برای ماندن در بالاترین سطح نیاز دارد. در حال حاضر اوضاع فرق کرده است. من می‌روم چون احساس می‌کنم این باشگاه دیگر نه اعتقادی به من دارد و نه حمایتی برای ساخت چیزی در میان‌مدت یا بلندمدت وجود دارد. من فوتبال را درک می‌کنم و خواسته‌های باشگاهی مانند رئال مادرید را می‌دانم. می‌دانم که وقتی جامی نمی‌برید، باید بروید، اما با این اوصاف یک چیز مهم فراموش شده است. همه چیزهایی که من روز به روز (در این تیم) ساختم فراموش شده است، آنچه من در روابطم با بازیکنان، با ۱۵۰ نفری که با تیم و کنار تیم کار می‌کنند به ارمغان آوردم. من یک برنده ذاتی هستم و برای کسب جام‌ها و اینجا بومم اما حتی مهم‌تر، مردم، احساسات‌شان و زندگی‌شان هستند و احساس می‌کنم این موارد در نظر گرفته نشد که در درک این موارد پویایی یک باشگاه بزرگ را نیز حفظ می‌کند، کوتاهی شده است. تا حدی که حتی به خاطر آن سرزنش شده‌ام. می‌خواهم به آنچه با هم به دست آورده‌ایم، احترام گذاشته شود. دوست داشتم رابطه من با باشگاه و رئیس باشگاه (فلورنتینو پرس) در چند ماه گذشته کمی متفاوت از دیگر مربیان باشد. من امتیازاتی نمی‌خواستم و فقط یک تجدید خاطره بیشتر می‌خواستم. این روزها دوام یک مربی در یک باشگاه بزرگ دو فصل یا کمی بیشتر است. برای اینکه دوام بیشتری داشته باشید، روابط انسانی ضروری است، آنها از پول مهم‌تر، از شهرت مهم‌تر و از همه چیز مهم‌تر هستند. آنها (روابط انسانی) باید پرورش یابند. وقتی پس از شکست در مطبوعات می‌خواندم که اگر در بازی بعدی برنده نشویم، اخراج خواهیم شد که این به من و کل تیم آسیب رساند چون این پیام‌های عمدی فاش‌شده به رسانه‌ها روی تیم تأثیر منفی گذاشت، آنها باعث ایجاد شک و سوتفاهم شدند. خوشبختانه من این بازیکنان شگفت‌انگیز را داشتم که تا پایان مرگ با من بودند. وقتی همه چیز زشت شد، آنها با پیروزی‌های باشکوه مرا نجات دادند چون آنها به من باور داشتند و می‌دانستند که من هم به آنها ایمان دارم. می‌خواهم از این فرصت استفاده کنم و برای خبرنگاران پیامی بفرستم. من صدها کنفرانس خبری شرکت کردم و متأسفانه ما در این کنفرانس‌های خبری دیدارهای بسیار کم صحبت کردیم، هرچند می‌دانم شما فوتبال را دوست دارید، ورزشی که ما را گرد هم می‌آورد.

این مربی فرانسوی در ماه می ۲۰۱۸ پس از کسب سومین قهرمانی متوالی‌اش در لیگ قهرمانان اروپا با رئال مادرید این تیم را ترک کرد اما بعد از ناگامی خولان لوپتگی و سانتیاگو سولاری در هدایت کپکشانی‌ها، او کمتر از یک سال (۲۸۴ روز بعد) و در تاریخ ۱۱ مارس سال ۲۰۱۹ به سانتیاگو برنابئو برگشت و در دومین دوره مربیگری‌اش در این تیم یک قهرمانی در سوپر جام اسپانیا و یک قهرمانی در لالیگا کسب کرد. فصل اخیر ما برای زیزو و شاگردانش بدون جام شدی.